

AFGØRELSE

Ved brev af 8. marts 2018 til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (nævnet) oversendte praksisudvalget på *forskningsinstitutionen* (forskningsinstitutionen) en anmeldelse indgivet af *anmelder* (anmelder) vedrørende *de anmeldte* (de anmeldte), idet anmelder påstår, at de anmeldte har plagieret, fabrikeret og forfalsket og dermed, at de anmeldte har handlet videnskabeligt uredeligt.

Anmelder gør for det første gældende, at de anmeldte "i en form for plagiering" i deres produkt

produktet

navnlig har undladt at angive en ministeriel vejledning som kilde.

For det andet gør anmelder gældende, at de anmeldte har fabrikeret data i deres videnskabelige produkt navnlig ved til støtte for nogle grundantagelser at have henvist til nogle "referencer", der ikke giver dækning for antagelserne.

Endelig gør anmelder gældende, at de anmeldte har forfalsket i deres videnskabelige produkt navnlig ved at henvise til kilder, der ikke støtter de anmeldtes udsagn.

Anmelder har oplyst, at der er tale om en række fund, som (*tekst udeladt*) har gjort i forbindelse med udarbejdelsen af sin ph.d.-afhandling.

Denne anmeldelse er en af i alt fem anmeldelser, der er indgivet af anmelder. Anmeldelserne vedrører i alt ti personer og seks forskellige produkter, der alle har tilknytning til (*tekst udeladt*). Anmelder henviser i nogle af anmeldelserne til bilag, der indgår i de øvrige anmeldelser.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

14. marts 2019

Kontakt til Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed sker via:

Sekretariatet for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Styrelsen for Forskning og Uddannelse

Bredgade 40
1260 København K
Tel. 3544 6200
Fax 3544 6201 sfu@ufm.dk
www.ufm.dk

CVR-nr. 1991 8440

Sagsnr.
2018-05

Ref.-nr.
18/020570-10

Nævnets resultat

Nævnet har på sit møde den 28. februar 2019 truffet afgørelse om, at de anmeldte ikke har handlet videnskabeligt uredeligt.

Afgørelsen er truffet enstemmigt af landsdommer, dr.jur., ph.d. Jens Hartig Danielson (formand), professor, ph.d. Hanne Andersen, professor, ph.d. Dorte Hamershøj, professor, dr.med. Jørn Hounsgaard, professor, ph.d. Anne-Mette Hvas, professor, ph.d. Klemens Kappel, forskningsdirektør, ph.d. Ole Kirk, professor, dr.jur. Heller Bødker Madsen og chefkonsulent, ph.d. Anders Smith.

Nævnets afgørelse er begrundet nedenfor.

Anmeldelsen om videnskabelig Uredelighed

Anmelder har til støtte for anmeldelsen vedrørende plagiering navnlig anført, at Uredelighed den i det videnskabelige produkt hævede forestilling om (*tekst udeladt*), er funderet i en ministeriel vejledning, som forfatterne kunne og burde have anført som kilde.

Til støtte for anmeldelsen vedrørende fabrikering af data har anmelder navnlig anført, at alle fem grundantagelser i det videnskabelige produkt "belægges med en eller flere referencer", og at anmelder i ingen af tilfældene har fundet dækning for antagelserne i de anførte referencer.

Anmelder har til støtte for anmeldelsen vedrørende forfalskning navnlig anført, at der hverken i den i det videnskabelige produkt anførte oprindelige kilde, (*tekst udeladt*), eller i den nye kilde, (*tekst udeladt*), findes udsagn, der vedrører den i det videnskabelige produkt påståede generelle effekt af (*tekst udeladt*).

Retsgrundlag

Sagen er blevet behandlet efter lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. (loven).

Nævnets kompetence fremgår af lovens § 4, stk. 1:

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter.

Plagiering er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 4:

Plagiering: Tilegnelse af andres ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering.

Fabrikering er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 2:

Fabrikering: Uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data.

Forfalskning er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 3:

Forfalskning: Manipulation af forskningsmateriale, udstyr eller processer samt ændring eller udeladelse af data eller resultater, hvorved forskning fremstår misvisende.

Ifølge lovens § 3, stk. 2, nr. 2 omfatter videnskabelig uredelighed ikke:

spørgsmål om videnskabelige teories holdbarhed.

Det fremgår af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 2, nr. 2, jf. lovforslag nr. L 117 af 25. januar 2017 (bemærkningerne), at:

Efter bestemmelsens nr. 2 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter spørgsmål om videnskabelige teories holdbarhed. Der er i det væsentlige tale om en videreførelse af gældende ret med den sproglige modifikation, at gældende rets omtale af videnskabelige teories sandhed udgår, da det i forskningssammenhæng er mere retvisende at tale om videnskabelige teories holdbarhed frem for deres sandhed. Hensigten med reglen er at fastlægge, at uenigheder om forskningens konklusioner eller de anvendte metoder m.v. ikke kan betragtes som videnskabelig uredelighed. Der lægges således med lovforslaget op til, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed ikke skal forholde sig til, om de fremsatte teorier og resultater i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører, er rigtige ud fra en forskningsfaglig og videnskabelig bedømmelse, men nævnet forventes derimod at vurdere, om forskningen er frembragt ved fabrikering, forfalskning eller plagiering. Den forskningsfaglige og videnskabelige bedømmelse af et videnskabeligt produkt forventes som hidtil varetaget gennem fagfællebedømmelse m.v.

Af lovens § 3, stk. 2, nr. 3, fremgår, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter

spørgsmål om forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.

Ifølge lovens § 3, stk. 2, nr. 1, omfatter videnskabelig uredelighed ikke

tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen.

Det fremgår af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 2, nr. 1, at

Efter bestemmelsens nr. 1 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Med forslaget videreføres bagatelgrænsen i forhold til videnskabelig uredelighed, som er indeholdt i gældende rets definition af videnskabelig uredelighed, hvorefter kun alvorlige brud på god videnskabelig praksis omfattes af definitionen, og i den gældende bekendtgørelse om UVVU, hvorefter UVVU kan henlægge sager, hvor den konstaterede videnskabelige uredelighed kun har haft ringe betydning for det videnskabelige budskab i produktet. Tilfælde af ringe betydning forventes eksempelvis at omfatte plagiering af ubetydelige passager i metodeafsnit og lignende og

helt perifere fabrikeringer eller forfalskninger af mindre omfang, som ikke har indvirkning på den udførte forskning. Sådanne tilfælde kan efter omstændighederne behandles af den relevante forskningsinstitution som tvivlsom forskningspraksis, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 5, og § 19.

Efter lovens § 3, stk. 1, nr. 5, forstås der ved tvivlsom forskningspraksis følgende:

Brud på alment anerkendte standarder for ansvarlig forskningspraksis, herunder standarderne i den danske kodeks for integritet i forskning og andre gældende institutionelle, nationale og internationale praksisser og retningslinjer for integritet i forskning.

Nævnets mulighed for at oversende sager indeholdende forhold om mulig tvivlsom forskningspraksis fremgår af lovens fremgår af lovens § 17:

I tilfælde, hvor Nævnet for Videnskabelig Uredelighed vurderer, at en sag kan indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, som af nævnet vurderes til ikke at være videnskabelig uredelighed, kan nævnet oversende sådanne forhold til den relevante forskningsinstitution til videre behandling.

Nævnets vurdering af sagen

Nævnet lægger til grund, at det, som anmelder har anført vedrørende fabrikering og forfalskning, vedrører spørgsmål om, hvorvidt opfattelser, der hævdes i det videnskabelige produkt, har støtte i kilder og materiale, som produktet henviser til. Nævnet finder derfor, at de konkrete tilfælde ikke kan karakteriseres som fabrikering eller forfalskning, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3. Efter nævnets vurdering er der med anmeldelsen tale om anfægtelse dels af holdbarheden af videnskabelige teori, dels af forskningskvaliteten af det videnskabelige produkt, og der foreligger derfor ikke videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 2 og 3.

For så vidt angår det, der er anført i anmeldelsen vedrørende plagiering, finder nævnet, at de konkrete tilfælde kun har haft ringe betydning ved rapporteringen i det videnskabelige produkt. Der er derfor ikke tale om videnskabelig uredelighed i disse tilfælde, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 1.

På denne baggrund finder nævnet sammenfattende, at der ikke foreligger videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

Efter sagens oplysninger vurderer nævnet, at sagen kan indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis. Nævnet oversender derfor sagen til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

Klagevejledning

Denne afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. lovens § 18.

Jens Hartig Danielsen
Formand Nævnet for Videnskabelig Uredelighed